

OBSIEC (1) *vb pf*

inf obsiec.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Obciąć ostrym narzędziem [co]:

Zwrot: »obsiec [komu] skrzydła«: Pennas incidere alicui proverb. Obfiec komu skrzydła to yeft odyąc fwą wołą [!]. Mqcz 289d.

a. *[O zabiegach pielęgnacyjnych przy roślinach: Gąłęzi też wierzchnie trzeba obsiec by fnadz ona máćicá/ [...] onego dla pożytku przyfádzoného nie opuściła Cresc 1571 128.]*

Synonimy: obciąć, odciąć, oderznąć, ściąć, uciąć, upiłować.

Formacje współrdzenne cf SIEC.

*Cf **OBSIECZENIE, OBSIECZONY***

DJ